

PROLOG: KRÁL UMÍRÁ

NA ROHU 23. ZÁPADNÍ AVENUE, NA JACKSON STREET 2300, VE ZCHUDLÉM,

omšelém městečku Gary v Indianě stojí malý jednopatrový bungalov s bílou fasádou a hnědým cihlovým obložením. Ulice dostala své jméno podle amerického prezidenta z 19. století – nikoli, jak by se mohlo zdát, podle popové hvězdy, která zde strávila svá léta zraní. Dům na 2300 Jackson má dvě okna jako oči, cihlový komín jako klobouk a černé železné dveře s výplní, které mají odrazovat nechtěné návštěvníky, jako ústa.

Jednoho letního odpoledne, týden poté, co 25. června 2009 Michael Jackson nečekaně zemřel na srdeční zástavu, jasně žlutá policejní páska ohrazuje vnější prostory domu na Jackson

Street 2300. Vycpaná zvířata, vypálené svíčky staré sedm dní a ručně vyráběné koláže přízniců tvoří metr hluboký příkop. Na trávníku se shromáždili ti, kdo truchlí za Jacksona a touhlají se po okolí jako šokované mátohy. Bělovlasá žena oduševněle, třaslavě mumlá. Mladá dívka drží plakát Michaela Jacksona a hluboce štká na hrudi své matky. Dva teenageři v baseballových čapkách s vyvalenýma očima rozmlouvají s televizním reportérem. O něco dál zesiluje autorádio a z něj hřmí Jacksonova klasika z roku 1983, „P.Y.T. (Pretty Young Thing)“. Jak rychle se zvuk vynoří, stejně rychle zase umlká.

---

nahoře MICHAEL JACKSON VYSTUPUJE NA KONCERTĚ V LOS ANGELES V KALIFORNII V ROCE 1988.

dříve PO VYDÁNÍ SVÉHO ALBA *BAD* ROCE 1987 JACKSON ZKULTIVOVAL SVOU IMAGE CHYTRÉHO HOCHA Z ULICE.

V PRŮBĚHU 70. LET MICHAEL JACKSON PRACOVAL
NA SVÉ KARIÉRE SÓLOVÉHO UMĚLCE.

MICHAEL JACKSON VE VIDEO K „BILLIE JEAN“. PÍSEŇ MU ZÍSKALA V ROCE 1984 DVĚ OCENĚNÍ GRAMMY, ZA NEJLEPŠÍ R&B PÍSEŇ A NEJLEPŠÍ VOKÁLNÍ PŘEDNES R&B.

Ve své smrti působil Michael jako prchavý záblesk – jeho zářivý plamen dohasl dříve, než přišel čas. A přesto byl Michael Jackson ve svých padesáti letech vším, jen ne letmo prolétnuvší hvězdou: profesionálně vystupoval téměř čtyřicet pět let. Mimořádně nadaný a jedinečný talent, Jackson, změnil tvář popové hudby, tance i obrazu a pozvedal laťku umělecké dokonalosti současně ve všech oblastech. Jackson zpíval, křičel, točil se a provozoval moonwalk plný nadšeného, radostného jásetu; jen málo bavičů v libovolném stylu či žánru se kdy mohlo měřit s jeho energickým zápalem. V době své smrti držel rekord za nejvíce prodávané album všech dob, *Thriller* z roku 1982, a společně s dalšími napsal velice vlivnou charitativní hymnu „We Are the World“ z roku 1985. Do poloviny 80. let byl Jackson nejbohatším zábavním umělcem a nejvýraznější osobou na celé zemi. Byl pro mnohé hrdinou, který zpopularizoval černošskou hudbu, vyvíjel humanitární snahy a zároveň vyvolával téměř kultovní oddanost u zástupců fanoušků z celého světa.

Jacksonův příběh od chudoby k bohatství potvrzoval, že americký sen – možnost každého dosáhnout velkého úspěchu – není jen mýtem. Ale tento příběh nás rovněž postavil před noční můru, která často číhá na druhé straně mimořádného úspěchu. Jackson rozděloval názory lidí. Jedni tihli k jeho proslulé výstřednosti, druzí v ní viděli nemístný narcismus. Dříve byl Jackson andělská dětská hvězdička, v dospělosti se z něj stal vděčný námět bulváru. Před našima očima se měnil jako na přehlídce tajných plastických operací a vlivem skrývaných

chorob začal vypadat trochu rasově neurčitě a oboupohlavně. V 90. letech poté Jacksonovy výstřednosti nabraly temnější nádech, když byl vyšetřován kvůli podezření ze zneužívání dětí. Někteří jej vnímali jako zlosyna, který manipuluje s médií podle svých zájmů; jiní jej chápali jako nevinného, nepochopeného Petera Pana, zostuzeného sdělovacími prostředky. Jako by neexistoval žádný odstín šedi.

Těsně před smrtí byl Jackson osvobozen od posledních obvinění a žil v zahraničí se svými třemi dětmi. Prodej jeho alb poklesl a za osm let nevydal žádný nový projekt. Velké soudní výdaje a špatná obchodní rozhodnutí – způsobená léty návyku na předepsané léky – stavěly Jacksona před bezprostřední bankrot. Dostal se na dno a potřeboval oživit svou kariéru a vydělat peníze.

---

nahoře 8. LISTOPADU 1979 V NASSAU COLISEUM V UNIONDALE, NEW YORK.

V březnu 2009 oznámil Jackson svůj comeback s *This Is It*, koncertní šňůru za mnoho miliónů dolarů, kterou produkovala společnost AEG Live v londýnské O2 aréně a měla začít v červenci. Následovala očividná hysterie: Postupná série padesáti koncertů byla vyprodána během několika hodin. Jackson se stal náhle znovu významnou postavou. Ale patrně nebyl v potřebné fyzické kondici, aby mohl tyto koncerty odvést. Den před svou smrtí zkoušel ve Staples Centre v Los Angeles: vypadal vyhuble, ale zářil. 25. června ve 13.30 západního amerického času probleskla zpráva, že Jackson utrpěl srdeční zástavu ve svém sídle Holmby Hills. Okamžitě se vyrojily spekulace, že na vině je jeho dlouhodobý návyk na užívání léků a používání narkotik kvůli chronické nespavosti. Šokovaní příznivci vytvořili spon-

tánní noční hlídky na rozích ulic, od Harlemu v New Yorku až po peruánskou Limu. Vzpomínky na to, jakým způsobem Michael ovlivnil naše životy, byly u mnohých z nich těmito odhaleními otřeseny.

Vyrůstal jsem na předměstí v západní Kanadě v době, kdy končilo diskotékové šílenství. K mým šestým narozeninám mi matka dala dvě nahrávky: *Celebrate* od Kool and the Gang a *Michael Jackson: Superstar*, kompilaci Jacksonových největších hitů za posledních deset let od Motown Records. Šlo o první desky, jaké jsem kdy vlastnil. Tancoval jsem na písni jako „Rockin’ Robin“ a „Ben“ a uchvátil mě upřímně vypadající chlapec s hustými africkými vlasy na černobílém přebalu. Začal jsem Jacksona sledovat a pozorovat každý krok, který ve své kariéře učinil, posedlý detaily a podrobnostmi jeho

---

nahoře NEŽ JACKSON VE VĚKU PADESÁTI LET ZEMŘEL, VYSTUPOVAL VEŘEJNĚ VÍCE NEŽ ČTYŘI DESÍTKY LET.
naproti JACKSON SKÁČE DO VÝŠKY BĚHEM SVÉHO PŘEDSTAVENÍ PŘI BENEFIČNÍM KONCERTU PRO NÁRODNÍ DEMOKRATICKÝ VÝBOR V NEWYORSKÉM APOLLO THEATER, V DUBNU 2002. BĚHEM SVÉ KARIÉRY JACKSON VYSTUPOVAL PRO DEMOKRATICKÉ I REPUBLIKÁNSKÉ PREZIDENTY A DOSTÁVALO SE MU OD NICH UZNÁNÍ.

hvězdné dráhy. Stejně jako mnoho dalších chlapců té doby jsem nechtěl být jen jako on – chtěl jsem být jím. Namácel jsem si vlasy do pomády a vody, abych mohl mít jeho Jheri účes. Nosil jsem jednu rukavici, beznadějně krátké kalhoty a bílé ponožky. Byl jsem přilepený k televizi onoho bláznivého večera, kdy uchvátil svět během speciálu *Motown 25: Yesterday, Today, Forever*.

O mnoho let později se ze mě stal obdivovatel i skeptik. Jednou z prvních esejí, které jsem publikoval o populární kultuře, byla úvaha nad kulturním dopadem Jacksonova klipu *Scream*. V roce 2004 jsem promluvil na konferenci v Yale, která se zaměřovala na jeho dopad na rasy a žánry.

Jackson záměrně rozostřil hranici mezi skutečností a nereálnem, mezi autenticitou a neautentičností. Mátl nás, když byl naživu, a stále nás přivádí do rozpaků i po své smrti. Snad proto lidé z celého světa tak emotivně reagovali na

zprávu o jeho úmrtí. Ty stovky a stovky miliónů z nás, kteří tancovali, zpívali a smáli se při jeho hudbě a klipech, téměř zapomněly, jak se Michael Jackson stal nedílnou součástí našich životů – v lepším i horším. Ať už jste jej obdivovali nebo jím pohrdali, Jackson je tak hluboce zakořeněn do naší kultury, že si jeho smrt vyžaduje vaši pozornost, stejně jako vás jeho umění a život neustále nabádá ke sledování.

Kniha, kterou nyní čtete, není všeobslhlým pohledem na Jacksonův život. Ani nejde o investigativní reportáž. Jde o subjektivně převyprávěný příběh, jak Michael Jackson udělal onen hrdinský skok od nadějného místního chlapce ke globální superstar a dotýkal se výšin i hlubin, které jej na oné cestě doprovázely. Až budeme na následujících stránkách odhalovat složitou Jacksonovu osobnost, tak trochu nahlédneme i do svého vlastního nitra.

---

naproti JACKSONŮV FYZICKÝ VZHLED SE ZMĚNIL A VYVSTÁVALA KOLEM NĚJ KRITIKA A FÁMY.
nahoře JACKSON VYSTUPUJE V MUMBAI, INDIE, V ROCE 1996, BĚHEM SVÉHO TURNÉ HISTORY.